

som hele Interessen. Derfor er det efter min Mening ganske undskyldeligt, at det andet Spørgsmaal er blevet trængt noget tilbage.

Imidlertid er det yderst vigtigt at skaffe Landet i hvert Fald delvis de sædvanlige Indførsler. Jeg staar her med en Statistik, som Statistisk Departement har fremskaffet til Brug for Kommissionen, og det fremgaar af den, at Indførselen til Danmark af Korn og Foderstoffer i Aaret 1913 var 988,000 Tons, og endvidere, at Indførselen af Oliekager var 585,800 Tons. Disse to Indførsler andrager med et rundt Tal 1,573,000 Tons. Dertil kommer saa en Produktion i Indlandet af Oliekager paa 56,000 Tons. Det bliver tilsammen ca. 1,630,000 Tons eller med andre Ord 1,630 Mill. kg. Dette er altsaa de Tilførsler, som normalt har været tilført Landet, i alt Fald dem, der blev tilført Landet i 1913; det har man fuldstændig Rede paa. Et andet Spørgsmaal er, om man ogsaa har samme Rede paa Høstudbyttet i Danmark. Dette er ifølge Statistisk Bureau opgjort til 2,420,000 Tons. Af dette Udbytte udføres 96,000 Tons, saaledes at der bliver 2,324,000 Tons tilbage. Hvis man nu hertil lægger de før nævnte 1,630,000 Tons faar vi det samlede Kvantum af Korn- og Foderstoffer, som vi forbrugte her i 1913, nemlig 3,954,000 Tons eller 3,954 Mill. kg. Hvis man sammenligner de to Tal 2,324,000 Tons, som er Høstudbyttet her i Danmark af de forskellige Kornsorter, og 1,630,000 Tons, som er Indførselen, vil man se, at den indførte Varemængde af Korn og Foderstoffer, i det hele taget af de Varer, vi skal bruge til Foder og til Brød, andrager mindst $\frac{2}{5}$ af det samlede Forbrug her i Landet, og det er derfor en selvfølgelig Sag, at hvis disse udebliver, vil det paa mange Maader skabe uhyre store Vanskeligheder ikke mindst for Landbruget. Tidligere har Forholdet været det, at man ikke har brugt væsentligt af den hjemlige Avl af Rug og Hvede til Brødkorn. Bagerne har sagt, at den ikke var god nok, og man har saa brugt det fremmede Korn. Det har imidlertid vist sig, at man meget godt kunde bruge den hjemlige Avl. Jeg tror ikke, der kan indvendes noget mod de Kvaliteter, der nu er fremme af Hvede og Rug, i Retning af, at de skulde være daarligere end det, vi tidligere har haft af fremmede Varer. Naar Bagerne ikke tidligere har villet bruge den danske Avl, har Aarsagen aabenbart været den, at den fremmede Rug kunde tage noget mere Vand, og at den fremmede Hvede som Hvedemel kunde tage noget mere Luft end dansk Rug og Hvede; men

der er slet ikke Tale om, at Næringsværdien skulde være større; tværtimod fremgaar det af de Undersøgelser, Læge Hindhede har foretaget, at Folk i Virkeligheden staar sig bedst ved at købe dansk Hvedebrød i Stedet for at købe Brød af det formalede udenlandske finere Hvedemel, fordi Folk, som sagt, ikke faar Brød, men kun Luft i større Omfang. Men dette har ført til, at Landmanden har vænnet sig til at anvende Kornet som Foderkorn i Stedet for at sælge det som Brødkorn.

Hvis disse Tilførsler ikke kommer, vil det i Virkeligheden berede det danske Landbrug en meget stor Ulykke, og det vil blive en Ulykke for hele Samfundet. Det vil betyde, at Produktionen i meget væsentlig Grad maa indskrænkes, og det vil betyde, at Besætningernes Størrelse i meget betydelig Grad maa indskrænkes, og det vil atter betyde, at de Markeder, vi har erobret os ude omkring, maaske i nogen Grad vil blive optaget af andre, og saa staar vi svagere, den Dag vi paa ny skal til at erobre dem tilbage. Og naar Besætningerne i dette Øjeblik i Landbruget søges saa nogenlunde holdt oppe, er det i Virkeligheden ikke, fordi det i Øjeblikket er en rentabel Forretning at producere de dyriske Produkter. Jeg tror, at mange herinde i Byerne bilder sig ind, at det i Øjeblikket er glimrende Tider for Landmændene, idet man tror, det er en glimrende Forretning at producere de dyriske Produkter. Det er imidlertid ingenlunde Tilfældet, selv om Forholdet er det, at Priserne paa Smør, Kød, Flæsk o. s. v. er nogenlunde gode. For øvrigt er Kødmarkedet ingenlunde godt, tværtimod viser det sig alle Vegne, at der kommer alt for stor Tilførsel. Men selv om Forholdet var det, at den dyriske Vare maaske var 10 pCt. højere i Pris i Aar end i Fjor, hvad den ingenlunde er, vilde dog, naar Forholdet samtidig er det, at de Fodringsstoffer, hvormed denne Vare skal fremstilles, er mere end 50 pCt. dyrere, det Facit, der kommer ud, ingenlunde blive godt. Derfor har Landbruget i Almindelighed ingen Interesse i de høje Kornpriser, vi har i Øjeblikket. Den Produktionsretning, Landbruget er ført ind i, er en saadan, at mindst de $\frac{9}{10}$ af Landbruget faktisk har større Fordel af lave Kornpriser end af høje. Jeg beklager for saa vidt, at det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen) vil give den Opfattelse Næring, at det er for at holde højere Kornpriser; at adskillige af Landbrugets Repræsentanter har modsat sig en Maksimalpris. Det er ingenlunde Tilfældet. Det ærede Medlem